

עמ"ת 2544/08/21 - עלא מחאג'נה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 2544-08-21 (עציר)

בפני	כבוד השופטת רונית בש
עוררים	עלא מחאג'נה (עציר)
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בחיפה (כב' השופטת, ס. הנשיא, טל תדמור זמיר) (להלן: "בית משפט קמא") בתיק מ"ת 18021-06-21 מיום 29.7.21 ולפיה הורה בית משפט קמא

על מעצרו של העורר עד תום ההליכים, בגין העבירות המיוחסות לו בכתב האישום שעניין חבלה חמורה, איומים והתחזות כאדם אחר.

מעובדות כתב האישום בתיק הנ"ל עולה כי בתאריך 22.5.21, סמוך לשעה 06:50, יצאו העורר יחד עם שני אחרים לאחר בילוי משותף והבחינו בקטין שיושב בסמוך. הקטין הפנה את מבטו לעברם, העורר והאחרים העירו לו על כך והקטין התנצל. אחד מאותם אחרים עמד מאחורי הקטין, אז העורר יצא מהרכב ועמד מולו וכשאותו אחר אחז בגרונו ובידו של הקטין והפילו ארצה, החלו הוא והעורר לתקוף את הקטין באמצעות בעיטות ואגרופים בכל חלקי גופו בעוד הקטין זועק לעזרה, מנסה להגן על פניו כשהוא שרוע על הרצפה והעורר והאחר מונעים ממנו לקום. שכנים ששמעו את צעקותיו של הקטין ניסו לעצור בעד העורר והאחר מלהמשיך ולתקוף אותו, אך ללא הצלחה. מי שהצליח בסופו של דבר לעצור את העורר והאחרים ולהרחיקם מהקטין היו אבי הקטין ושכן נוסף. באותן נסיבות, האחרים איימו על אבי הקטין כי הוא יקבל 60 דקירות ויחזרו אליו בערב. כתוצאה מהתקיפה נגרמו לקטין חבלות-שבר באף, חבלה בעין ימין וחבלות יבשות באיזור הגב.

בהמשך לאירוע המתואר לעיל, ביום 4.6.21 בשעה 23:50 בערך אותר העורר על ידי שוטרים בכפר קרע וכשנשאל לשמו וזהותו, מסר לשוטר צילום ת.ז על שמו של אחר בשם מוחמד מחאג'נה.

ב"כ העורר לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, אולם ביקש מבית משפט קמא לבחון את אפשרות שחרורו של העורר לחלופת מעצר בבית הוריו, ששימשו מפקחים עליו בעבר במסגרת מעצר באיזוק בתיק אחר.

מתסקיר המעצר שהוגש בפני בית משפט קמא עולה כי העורר בן 24, רווק, הבכור במשפחתו שסיים 12 שנות לימוד

ומאז סיום לימודיו עבד בעבודות מזדמנות, עד להרשעתו בפלילים. העורר שלל שימוש בחומרים ממכרים. אולם, בהיות העורר עצור ציין שירות המבחן כי אין לו דרך לבחון את נקיונו מסמים. בהתייחס לנסיבות מעצרו, העורר תיאר כי הוא פעל להגנה עצמית ומסר כי הקטין קילל את משפחתו והכה אותו, מה שהביא להתנהגות שולית מצדו. העורר נמנע מלפרט את מעשיו בחיפה ביום האירועים ולא ביטא אמפטיה כלפי הקטין שנפגע. שירות המבחן לא התרשם כי העורר נמצא במצב אקוטי עקב מעצרו, אלא התרשם מצעיר שמתקשה לווסת את התנהגותו, בוחר בקשרים חברתיים שוליים, וכי האירוע שבפנינו מהווה חזרה על התנהגותו בעבר, אשר הובילה למאסרו. שירות המבחן התרשם גם כי הסנקציות שהוטלו על העורר בעבר, לא הבהירו לו את הבעייתיות שבהתנהלותו וכי כל אימת שכבודו וכבוד משפחתו יפגע, הוא עלול להגיב בתוקפנות וללא שיקול דעת. לפיכך, שירות המבחן העריך כי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות דומות מצדו של העורר בעתיד. לעניין החלופה המוצעת- הוריו של העורר אמנם מתחו ביקורת על התנהגותו של בנם-העורר וצינו כי הם שמרו עליו בעבר מבלי שהפר את התנאים. אולם, שירות המבחן התרשם כי ההורים אינם מודעים למסגרת החברתית של העורר והתקשו למנוע ממנו להתרועע עם חברה שולית. לפיכך, שירות המבחן מסופק באשר ליכולתם של המפקחים המוצעים לאיין את המסוכנות הנשקפת מהעורר. נוכח האמור לעיל, ובהינתן מאפייני אישיותו של העורר, כמתואר בתסקיר, והערכת הסיכון הגבוהה לגביו, ובהעדר חלופת מעצר ראויה שביכולתה להפחית סיכון זה, לא המליץ שירות המבחן על שחרורו של העורר ממעצר.

בית משפט קמא החליט בדיון בפניו מיום 18.7.21 על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו מבלי לאפשר את חקירת המפקחים. לאחר שהתקבל בבית משפט זה ערר של העורר שהורה לבית משפט קמא להתרשם מן המפקחים המוצעים, נקבע דיון נוסף בבית משפט קמא ביום 29.7.21 ובמהלכו נחקרו הוריו של העורר וכן דודו, מר מהארן מחאג'נה. בית משפט קמא קבע בהחלטתו מושא הערר שניתנה במועד הנ"ל, כי לאחר שמיעת המפקחים המוצעים, נותר אצלו הרושם העולה מתסקיר המעצר של שירות המבחן. הובהר כי המפקחים אכן הותירו רושם כי הם מגויסים לסייע לעורר, אולם, נוכח מאפייני אישיותו של העורר, הערכת הסיכון הגבוהה לגביו וחומרת מעשיו, לא שוכנע בית משפט קמא כי המפקחים יצילו לאיין את המסוכנות הנשקפת מהעורר. עוד נקבע כי אף מעצר באיזוק אלקטרוני לא יוכל להשיג במקרה דנן את מטרת המעצר ולפיכך, הורה כאמור, בית משפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

העורר משיג בערר שבפניו על החלטתו הנ"ל של בית משפט קמא, תוך שהוא טוען כי בית משפט קמא לא נימק את החלטתו. לטענת העורר, בית משפט קמא לא בחן לעומק ולא נימק את סיבת דחייתו את האפשרות למעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני במסגרת חלופת המעצר המוצעת. נטען עוד כי מסוכנות העורר היא ספציפית למתלונן בלבד, וכי חלופת המעצר הכוללת מעצר בית בפיקוח אלקטרוני, תוכל לאיין את מסוכנות העורר.

לאחר שנתתי דעתי לנימוקי הערר ולטיעוני ב"כ הצדדים בדיון היום, אני בדעה כי דין הערר להידחות.

לעורר מיוחסות, כאמור, עבירות חמורות שבראשן העבירה של חבלה חמורה בצוותא, לפי סעיף 333 לחוק העונשין, **התשל"ז-1977** בצירוף סעיף 29 לחוק הנ"ל.

עסקינן בעבירות של חבלה חמורה ואיומים, שבוצעו לכאורה כלפי קטין על ידי העורר ואחרים, דבר המלמד על חומרת מעשיו של העורר. לכך יש להוסיף את העובדה שלעורר מיוחסת גם עבירה של התחזות לאדם אחר במטרה להונות,

דבר נוסף המלמד כי לא ניתן לתת אמון בעורר. כאן יודגש כי לעורר עבר פלילי- הרשעה קודמת משנת 2019 בעבירת אלימות חמורה של ניסיון לשוד מזוין בנסיבות מחמירות, בגינה נדון העורר למאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים. עברו הפלילי של העורר מלמד אף הוא על מסוכנותו של העורר. זאת ועוד, העורר היה נתון בגין התיק הקודם במעצר באיזוק אלקטרוני בפיקוח הוריו, ולפיכך עלה הצורך על פי דין, לקבל תסקיר מעצר לעניין האפשרות להורות גם בתיק זה על מעצרו של העורר באיזוק אלקטרוני, וזאת מעבר לצורך בכך העולה נוכח חומרת עבירת האלימות המיוחסת לעורר.

שירות המבחן התרשם כאמור, ממסוכנות גבוהה של העורר, ומכך שהמפקחים המוצעים (הוריו של העורר) אינם יכולים לפקח נאותה על העורר, ומשכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרור העורר או למצער למעצרו באיזוק אלקטרוני. בעניין זה אפנה ל-בש"פ 2751/18 **מדינת ישראל נ' יוסף אבו עסא** (01.05.2018): "...הלכה היא, כי על אף שבית המשפט אינו מחויב באימוץ המלצותיו של שירות המבחן, הרי שסטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תיעשה באופן חריג ורק במקום שבו קיימים טעמים כבדי משקל לכך (בש"פ 4794/12 **מדינת ישראל נ' פלוני** [פורסם בנבו] (25.6.2012); בש"פ 3161/10 **מדינת ישראל נ' מהרבנד**, [פורסם בנבו] פסקה 22 (2.5.2010); בש"פ 3081/15 **מדינת ישראל נ' רגבי**, [פורסם בנבו] פסקה 8 (7.5.2015)).

בית משפט קמא שהתרשם מהמפקחים המוצעים קבע, כאמור, כי דעתו הנה כדעת שירות המבחן ולא מצא לנכון לסטות מהמלצתו של שירות המבחן, ובכך לא נפל כל פגם.

אי לכך, אין מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא ויש מקום להותיר על כנה את ההחלטה המורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

בסיכומו של דבר אני דוחה את הערר.

ניתנה היום, כ"ו אב תשפ"א, 04 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.